

den ene Side og det Fuldbendte paa den anden Side. I Birkeligheden bevage vi os i Almindelighed indenfor disse vide Grændser; vi spørge, om Noget er mere eller mindre godt, om Noget er middelmaadigt, om Noget er jævnt hensigtsmæssigt, om Noget er særdeles godt ialfsald, — det absolut Fordærvelige bliver man jo i Almindelighed nok fri for, og det kan Overpræsidenten i alt Fald sjerne; men Opgaven er jo paa det communale Omraade som i saa mange andre Forhold at gaae fremad, at udrette noget Godt, selv om det ikke er det Bedste, saa ialfsald noget Godt. Overpræsidenten kan ved at indstille en Sag til Ministeriet forebygge det absolut Slette, han kan modvirke Lovovertrædelser, men han kan ikke ad den Vej fremme en virkelig sund og hensigtsmæssig Udvikling af de communale Forhold; her behøves en forstandig Ordning af de communale Myndigheder ogsaa udenfor den Overpræsidenten tilkommende Tilsynsret. Naar saa den ærede Rigsdagsmand siger: Det skal Borgerrepræsentantskabet gjøre, Borgerrepræsentantskabet skal beslutte, alene ad den Vej skal Udviklingen komme, saa svarer jeg: Ja tilvisse, men dermed er Sagen ikke afgjort.

Efter min Overbeviisning bør der i selve den communale Organisme være, hvad man har kaldt en Regulator, tvende Elementer, som ikke ere modsatte, men dog noget forskellige, ikke saa forskellige, at de ere naturligt modstridende, men dog heller ikke saaeensartede, at der ingen Forskjel er, at der ikke kommer nogen Strømning ind, at der ikke kan fremkomme en Rivning, men en Rivning i dette Ords gode Betydning, saaledes at der vækkes en Kappelyst mellem dem om at fremme det Gode. Den Tanke, at to saadanne Corporationer som de, der ere foreslaaede i Loven, ikke skulde kunne samvirke til bestemte Formaalets Fremme, fordi de ikke kunne smelte sammen, den Tanke kan jeg ikke give Rum. Jeg er ikke istand til at see, med hvilken Føie man skulde frygte for, at Magistraten og Borgerrepræsentanterne ikke skulde komme i det rette Forhold til hinanden, naar Sagen ordnedes som efter Udkastet. Naar det er Borgerrepræsentantskabet, som vælger Borgermestrene under

Kongelig Stadskastelse, naar det er Borgerrepræsentantskabet, som vælger — ogsaa det kunne vi jo indtil Videre forsaa vidt gaae ud fra, som der foreligger et Forslag dertil — ulønne Raadmænd i samme Antal som Borgermestrene, naar de to Corporationer ere stillede ligeoverfor hinanden paa denne Maade, saa tilstaaer jeg, at dersom de ikke kunne arbejde sammen til Fordeel for den Commune, i hvis Tjeneste de skulde virke, ja, saa maa der være store og dybtgaaende Feil enten hos Magistratens Medlemmer eller hos Borgerrepræsentanterne. Hvis man saa troer, at Hindringerne for en heldig og dygtig Samarbejdet altid vilde være hos Magistraten, saa indseer jeg ikke, med hvilken Føie man opstiller denne Tro; det skulde da være, at den ærede Ordfører har Tvivl om, at Borgerrepræsentantskabet har Gyde til at træffe gode og hensigtsmæssige Valg af Magistratspersoner; naar dette ikke er Tilfældet, saa kan jeg ikke indsee, af hvilken Grund man skal troe, at Feilene altid maae være paa den ene Side, og at de i alt Fald ikke skulde kunne udjævnes. Man siger, at, naar Borgermestrene vælges paa Livstid, saa faae de derved en saadan Charakter, at de ikke kunne enes og samvirke med Borgerrepræsentantskabet; men herimod stiller jeg en dobbelt Betragtning.

For det Første den hidtidige Erfaring, der jo har vist, at Magistraten heelt vel har kunnet arbejde sammen med Borgerrepræsentantskabet; den ærede Ordfører indrømmede vel, at der var flere Tilfælde, end han sidst troede, hvori Sager vare indstillede til Indenrigsministerens Afgjørelse, men det er imidlertid ganske vist, at denne Udvei ikke er blevet benyttet i noget stort Omfang. Jeg stiller dernæst en almindelig Betragtning mod denne hele Opfattelse; jeg paastaaer, at man i Almindelighed ikke forandres saa meget med Aarene; jeg paastaaer, at man i den forskellige Alder staaer ligeoverfor de forskellige Anskuelser i Livet nogenlunde paa samme Maade; Folk ville, naar de ibrigt have en vis Charakter, i Reglen stille sig ligeoverfor Strømninger, Anskuelser og Retninger i Lidsforholdene om trent paa samme Maade i den ældre som i den yngre Alder; man vil til enhver Tid finde